

Interaktív rapmese

Én vagyok az első rappermesélő.
Ebben a műfajban nincs nálam nagyobb.
Én találtam fel a rappermesét.
Én a rapmese királya vagyok.
Húzzál el öcsi, ha nem hiszed el,
hogy jól bánok szavaink kincseivel.
Hazaváglak, ha kételkedsz ebben,
mert nálam senki sem mesél szebben.

Ref.
Én vagyok az első rappermesélő.
Ebben a műfajban nincs nálam nagyobb.
Én találtam fel a rappermesét.
Én a rapmese királya vagyok.

Egy meserapperrel álltok most szembe. A hol volt, hol nem volt nem jut eszembe, nyomom a szöveget, szóvivő vagyok, reklámszatyorban viszem a szót, néha kiesik belőle, de nem vagyok ki tőle, meserapper vagyok. Van, mikor egy témára bekattan agyam, ilyenkor királynak képzelem magam. Mondom nektek kis csávók a világ nem más, mint kisminkelt medáliák; ömlesztett csodák tömkelege. Dögnagy mézeskalácsot varázsol elénk, de csak látszat ez, s belőle nuku a miénk.
Ha mondom a refrént, mondjátok a szöveget, heten kaphattok tőlem szép süveget, heten papírcsákós vitézek lesztek, ha a csatában oda nem vesztek, ha a csatában oda nem vesztek.

Ref.
Ez a világ egy mesevilág, ragyognak sminkelt medáliák,
ömlesztett csodák palotája, tátva marad az ember szája.

Ismétlés:
Ez a világ egy mesevilág, ragyognak sminkelt medáliák,
ömlesztett csodák palotája, tátva marad az ember szája.

Kis-krapekok mostan figyeljete! Ti lesztek a legnagyobb rapperek. Cipeljük együtt a délibábokat, kapjátok el a műkütyű bábokat. Felépítünk egy szép palotát, Egom még nem látott ilyen csodát. Szivárványszíneket ont a város, amikor az ég csillagvirágos, chattel az éggel a kék Duna habja, rajta kacsázik a hold darabja. -

Itt fészkel Egomban első Galiba király, körüljárja érdekből sok udvari lakáj. Második Kalamajkát lökte le a trónról, most helyére ülve eszik-iszik a jóból. Virágzik itt a recefice mák, s kenceficéző sumák terem a palotánk falán. Talán az aranykezű fazon gondolkozott azon, hogy dizájnos legyen a város nagyon?

Kalamajka összeesküvést vésett (sajtba): Galiba királynak küldött ebédet. A bazilikasajtnak csak a lika volt, így a királlyal csudára kitolt. Galiba király éhkoppon maradt, éhségében az agya kiakadt. Tutira berágott Kalamajkára, kiállította egy szemétkukára. Egom főterére nyomták ki a „szobrát”, de előtte egy kicsit restaurálták. Kalapácsolakkozták a furmányos csávót, a bőre kék-zöld színekben játszott. Na, ne tudd meg! Sajgott mindene nagyon, berágott akkor az aranykezű fazon. Úgy hívták Ózon a nagy varázsló, lófejű volt ez a varázsló csávó. Összejátszott a Kalamajkával: összekavarta a füvet a fával.

(Ebben az időben az volt a дума, hogy Egomnál visszafelé folyik a Duna. A parton kétlábú halak sétálnak, s dizájnos mobillal telefonálnak. De földobódott a halcsávók talpa, mikor rákaptak az encsi-italra /encsiücsi: becézett energiaital/. Aki ezt nem hiszi, vegye ki részét: „Kérdezze meg orvosát vagy gyógyszerészét!”)

Ekkor szőtte Ózon az ármányt, varázslott dögnagy Pánk sárkányt. Egyfejű volt ez a sárkánycsávó, taraja leért a tarkójáig. Vörös színt játszott hosszú sörénye, s bazaltkő ékes fül-akármije lelógott páncél váll-kütyüjére. Orrában drágakős pirszingek csüngtek. Tutira mondom, a bőrmellénye megért legalább száz lepedőt. Ragyogott fullos szerelése a csilivili szegecsek tömkelegére. Félelmetes volt testékszere: bicepszein lángolt két béka szeme, kígyó tekerget mind két combján, vaskarmos surranók voltak a lábán. Kiálltak belőle tüskés szögek. Dögjől nézett ki a krapek.

Odaállt Galiba király elé, s rapperes hangon szövege-lé:

- Lefújlok tűzzel, Galiba király. Úgy elszállsz ekkor, mint döglött sirály.

Vagy fizetsz százezer eurót nyomban, vagy Kótyomfitty lányodat nem látod Egomban.

Pedig dögös kis tyúk ez a liba. Nyomjad a lóvét gyorsan Galiba!

Elszállt az agya Galiba királynak s rapelve beszólt a Pánk sárkánynak:

- Nem adom át neked sárkány a tarhát, nem csinálsz belőlem ekkora marhát.

Itt van két óriás verőlegény. Húzzál el gyorsan te sárkánygörény!

Intett két góliát óriásának, ők baseball ütőkkel rontottak Pánk-sárkánynak, aki tüzet okádott; szikrákat ontott a két csávóra, ők lángolva tértek nyugovóra.

Pánk sárkány elkapta Kótyomfittyet, látszott, hogy nem ismer semmilyen viccet. A királylány rapelve sikítva mondta, mikor a sárkány a markában fogta:

- Én vagyok Egomban a leg-leg tini, csípőszoknyám farmer, de mini.

Az arcom piros, mint a sült fánk, ne markolász mán sárkány Pánk!

Brilles pirszing csüng köldökömön, szépségem annyi, mint száz a köbön,
kis koronám arany és drágakő, Egomban én vagyok a király- nő.

Fölgyújtottad a ridikülöm, Pánk sárkány én ezt el nem tűröm.

Előkapom a poroltóm, lángodat nyomban eloltom!

Közben Ózon a nagy varázsló csiribirizett egy motor-quadot, de jöttek újabb óriások, hogy kiszabadítsák a királynőt. Pánk sárkány mindet hazavágta és meglovagolta a járgányát.

- Na, kattanj föl gyorsan a quad-taligámra! Mert ha berágok annyi neked. Azután elvonulsz csigalomba te nyivákoló ős-cicvarek. De figyelj ide te is Galiba libakirály, hülyeséget ne csinálj, mert visszajövök hetente. Amíg a suska nem lesz a zsebembe, hét Egomi kislányt elviszek, s mindennap egyet megeszek.

Ezt mondta Pánk s ölébe kapta a karmolászó királynőt, aztán elhúzott a Fekete hegyre, s barlangba zárta a zsákmányát.

Siratta lányát Galiba nagyon, nem volt a városban vigalom. Jöttek a fekete délibábok, nappal is nyíltak éjjeli virágok. Feketébe öltözött udvari bolondja, a csörgősipkás Kelekótya.

Feketében jártak a menő miniszterek, zokogott Egomban minden gyerek.

Az égből fekete jégeső hullott, Galiba majdnem kinyiffant, mikor egy jégtojás a fejére pottyant.

Kihirdette hát az egész világon:

- Aki megmenti Kótyomfitty lányom, azé lesz keze és fele királyságom.

Jöttek sorban páncélos csávók. Csillogtak fegyverek: kardok, buzogányok.

Ide húzta a szajré a legnagyobb menőket, de Pánk sárkány sorba hazavágta őket.

Aztán követelte a hét kicsi lánykát, el is vitte Egon hét kis virágszálát.

Láncot vert a pici lánykáknak lábára, s felrángatta őket dögnagy járgányára.

Gyertek most körém egomi srácok, járjuk együtt a rapharci-táncot!

Védjük meg az egomi lányokat! Ne hagyjuk lábukon a durva láncokat!

Ne hagyjuk rabságra vetni őket, sokszorozzuk meg az erőnket!

Aztán kiszabadítjuk Kótyomfittyet, az egomi királyi kincset!

Palotánk tini virágát: Galiba király leányát.

Őcsém! Ne tudd meg! Sírt az egész város, gyászos helyzetünk nem volt mulatságos.

Ekkor előjött a polgármester, azt mondta ő a legnagyobb rapper, előadta nyomban a szám(l)át, a városkapuba vágott egy dárdát, alatta hatalmas hirdetmény írta: Húzzon el a városból minden birka! Sárkánynak tilos parkolás! Aki a szabályt megszegi, a rendelet halállal bünteti.

- Figyeljete ide most egomi emberek, az is, aki az utcán hempereg. Nem segíthetnek hősök, rendőrök, katonák, csak a jó magyar mesefigurák. Ezért most néhánynak telefonálok. No, ne sírjatok már egomi lányok! Haló, te vagy az Kukorica Jancsi? Tudnád nekem a fiadat adni?

Igen, Tengeri Jani kell a sárkányölő. Úgy tudom e szakmában ő a menő... Te vagy az Jani!

Szerbusz, fiam. A keresztapád igen nagy bajban van. Sanyargat bennünket Pánk, a sárkány... Nem, nem az küldte ránk, nem Párkány. Azonnal gyere fiam! Ha lehet, hozd magaddal a quad-szekered, meg Toldi fia is jöjjön, a Toldi Miki, malomkős nyaklánca jól jönne ki, de Gúnár Matyit is hívd, Ludas Matyi fiát, hárman tehettek nagy galibát. Oké a balhé, Jani gyerek? ... Az ösztöndíj? Jó, abban segíthetek.

Most ide figyelj Galiba, mesekirály, aztán a harcban be ne csinálj! Fogasd le Ózont és Kalamajkát, hóhérod élesítse a baltát! Az idegenforgalmat meg kell növelni, nem állíthat meg bennünket senki. Lóvé kell a költségvetésbe, ezt a csocsós agyadba véd be! A meseváros nem lehet sárkánypréda, rendet teremtek itten még ma.

Mikor a szövegét elmondta, visszament az igazi városba. De alig hogy elment, jött a Pánk, majdnem a frászt hozta ránk. Berontott dübörögő járgánya, rámutatott a hirdetményre, és óriás lett a röhögése:

- Még, hogy sárkánynak parkolni tilos? Aki ezt kiírta, az volt egy gyógyós. Felgyújtom Öreg az egész palotád, ha pofázni mersz szétkapom a szád! Most azért is itten leparkolok, és egy egomi kislányt megkajolok.

Elővett egy hatalmas kést meg villát, tányérra rakott egy egomi kislányt, de előtte jól összekötözte, már majdnem a kislányt enni kezdte, amikor három quad gurult a térre.

Az elsőben feszített Tengeri Jani. Csak úgy dagadtak izmai. Baseball sapkáját félrevágta, s rámutatott a Pánk sárkányra:

- Nem lesz itt sárkány semmilyen zaba! Nem vagy te más, mint egy ragyás gatya. A sörényed meghibbant vécékefe, a kobakod fűrészporral van tele. A szemeid gülük, akár a bilik olyan sárgák. Rajtad a görények táncukat járnak. Szétkapom mindjárt a szád, és bilincset rakok rád.

- Hozzám beszélsz te gyöker Jani, ha hozzám szólsz, a szádat mosd ki. Dugulj el, mielőtt berágok rád, és én kapom szét a szád. Megküldelek mindjárt egy kis tűzzel, azt ajánlom, hogy gyorsan tűzz el!

Erre ledobott tányért, kést, villát. A gyerekek kiszabadították a kislányt. A Pánk meg lángot fúj előre, de Tengeri Jani kitért előle. A gyerekek vízi pisztollyal lőttek. Trombitáltak a csákós vitézek. A quadok a sárkány körül keringtek, a palota falai belerengtek. Toldi Miki forgatta malomkövét és megküldte vele a sárkány fejét. Kihullt a sárkány néhány foga, de annyira nem volt oda. Megszédült kicsit, de lángolt a feje. Tüzet fogott egy quad eleje. Ekkor berágott Gúnár Miki és a lángoló quaddal rontott neki, megküldte a hátát baseball ütővel, de a sárkány lefújta tüzeseivel. Ezután Tengeri Jani, aki tűzoltó volt, előkapott egy habbal oltót. Befújta a Pánk sárkány kitátott száján, kialudt minden parazsa, csak színes buborékokat fúj ki a csőrén, s ott állt lefegyverezve pőrén. Már nem volt olyan nagy legény a sárkány, ki volt kötve, egy hatalmas szálfán lógott a teste, és már pityergett nagyon a beste.

Na, ne tudd meg! A gyerekek tekerték körbe kötéllel és őrt álltak mellette dárdákkal, meg világítottak fáklyákkal. A délibábokat visszaforgatták és a refrént rapelven mondták:

Ez a világ egy mesevilág, ragyognak sminkelt medáliák,
ömlesztett csodák palotája, tátva marad az ember szája.

Ünnepeljük a megmentőinket:

Janit, Matyit és Mikit!

A mesepark királyai ők;

a nagymenő sárkányölők.

Ez a világ egy mesevilág, ragyognak sminkelt medáliák,
ömlesztett csodák palotája, tátva marad az ember szája.

Aztán Galiba király kihirdette, hogy porba hull még ma Pánk sárkány feje. De előtte lefejezik Ózont a nagy varázslót, és Kalamajkát a felbujtó csávót. A bábfalak mögé vitték a két fazont, és azután már csak kiáltásuk hangzott.

Sírt nagyon a sárkánygyerek, amikor – Süsüsárkány – az apja megérkezett. Vele jött a hét egomi lányka, be voltak öltözve sárkányruhába. Elöl billegett Kótyomfitty királynő, csillogott, mint egy szivárvány. Táncolt, mulatott egész Egom, beindult a város nagyon.

Süsü megkérte Galiba királyt, hogy engedje szabadon a fiát.

- Hiszen még gyerek a csávó - ezt mondta neki. - A bolondságát majd kiheveri.

De adjon a fiúnak Egomban munkát, hogy ledolgozza az okozott kárt.

Így lett a Pánkból utcaseprő.

Ráfaragott a nagymenő.

Most Egomban naponta söpri az utcát,

munkás rucira cserélte cuccát.

(De, aki nem hiszi el a mese végét:

„Kérdezze meg orvosát vagy gyógyszerészét!”)